

S k ý r s l a

97

um gjöf Jóns Sigurðssonar á tímabilinu frá 27. júlí 1893 til 27. júlí 1895.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins eptir skýrslu dagsettri 27. júlí 1893:

	kr. a.	kr. a.
a. Innritunarskírteini Ltra A. fol. 93	8400,00	
b. Veðskuldabryjef	1000,00	
c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	1835,67	11235,67

2. Tekjur á ofanefndu tímabili:

a. Ársvextir af innritunarskírteini til 11. júní 1894	294,00	
b. Ársvextir af sama til 11. júní 1895	294,00	
c. Ársvextir af veðskuldabryjefum til 11. júní 1894	73,38	
d. Ársvextir af sömu til 11. júní 1895	92,00	
e. Ársvextir af fje í landsbankanum til 31. desbr. 1893	50,07	
f. Ársvextir af sama til 31. desbr. 1894	28,12	831,57
	Samtals kr.	12067,24

Útgjöld:

1. Fyrir auglýsingar í Ísafold		10,50
2. Verðlaun til Dr. Björns Olsens		500,00
3. Verðlaun til Jóns prófasts Jónssonar á Stafafelli		200,00
4. Eign sjóðsins 27. júlí 1895:		
a. Innritunarskírteini Ltra A. fol. 93	8400,00	
b. Veðskuldabryjef	2300,00	
c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	656,74	11356,74
	Samtals kr.	12067,24

Reykjavík 27. júlí 1895.

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Magnús Stephensen.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu- og vesturamtinu um ónotaðan styrk af Gullbrúðkaupssjóði Bjarna amtmanns Thorsteinssonar og konu hans. 98
9. ágúst.

— Í þóknanlegu brjefi, dags. 26. f. m., hafið þjer, herra amtmaður, tjáð mjer, að sýslumaðurinn í Skaptafellssýslu hafi 12. f. m. skýrt yður frá, að sýslunefndin í Vestur-Skaptafellssýslu hafi orðið að afsala sjer styrk þeim af gullbrúðkaups- sjóði Bjarna amtmanns Thorsteinssonar og konu hans, frú Þórunnar Hannes- dóttur, fyrir árin 1892, 1893 og 1894, sem samkvæmt tillögu amtsráðsins og brjefi mínu dags. 4. ágúst 1892 átti að ganga til brúargjörðar á Hólmsá við austanverðan Mýrdalssand, með því að kostnaðurinn við brúargjörðina mundi eptir framkomnum upplýsingum nema meiri upphæð, en sýslufjelagið gæti af hendi innt, en jafnframt óskað eptir, að styrkurinn fyrir nefnd 3 ár mætti not- ast nú eptir á til annars fyrirtækis, nefnilega til þess, að gjöra vegvísa á hin- um villugjörnustu köflum á Fjallabaksleið milli Skaptártungu og Landmanna-

7. dag októbermán. 1895.

98 hrepps. Þessari beiðni hafid þjer samkvæmt ályktun amtsráðsins beint til mín 9. ágúst. með meðmælum.

Út af þessu skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að styrkurinn hefir ekki verið notaður á þeim tíma, er hann var veittur fyrir, þá á hann samkvæmt fyrir-mælum reglugjörðar sjóðsins, dags. 27. desember 1888 (Stj.tíð. 1889 B. bls. 61), að renna í höfuðstól sjóðsins aptur, og er ekki heimild til að veita framlengdan frest til framkvæmdar öðru verki en því, sem áskilið var við veiting styrksins.

99 Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um 15. ág. bústað hjeraðslæknisins í 5. læknishjeraði (Ágrip). — Með brjefi þessu fyrirskipaði landshöfðingi, að bústaður hjeraðslæknisins í 5. læknishjeraði skuli eptirleiðis vera við Patreksfjörð norðanverðan.

100 Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um 20. ág. sveitfesti þurfalings. — Eptir að jeg með þóknanlegu brjefi yðar, herra amtmaður, dags. 8. maí þ. á. hefi meðtekið próf þau, er haldin hafa verið samkvæmt brjefi mínu, dags. 11. apríl f. á., útaf sveitfestismáli Einars Sigurðssonar frá Lambleiksstöðum, umsagnir hreppsnefndanna í Mýrahreppi og Borgarhafnarhreppi um málið, dags. 28. jan. og 28. marz þ. á., svo og önnur skjöl og skilríki, máli þessu viðkomandi, skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð það, sem nú skal greina:

Með landshöfðingjabrjefi 19. okt. 1887 (Stj.tíð. 1887, B. bls. 135) var skorid úr ágreiningi milli hreppsnefndarinnar í Mýrahreppi, þar er hinn umræddi Einar Sigurðsson hafði dvalið frá unga aldri að undanteknum kafla af vistarárinu 1875—1876, er hann veik vistferlum að bænum Sljettaleyti, og hreppsnefndarinnar í Borgarhafnarhreppi, þar sem Einar var fæddur 27. júlí 1858, um það, hvort sveitfestisdvöl hans í Mýrahreppi hefði rofnað við ofannefnda dvöl hans á Sljettaleyti árið 1875—1876, og var eptir þeim skilríkjum, sem þá lágu fyrir, álitid, að dvöl hans á tjeðum bæ hefði verið löglegt heimilisfang, og því úrskurdað, að Einar hefði ekki verið búinn að ávinna sjer framfærzlurjett í Mýrahreppi árið 1885; en þá var samkvæmt skýrslum þeim, er fram voru komnar, talið, að hann hefði orðið aðnjótandi sveitarstyrks í Mýrahreppi.

Þegar Mýrahreppur samkvæmt þessum málalokum tók að krefja fæðing-arhreppinn, Borgarhafnarhrepp, um styrk þann, er veittur hafði verið 1885 og þar á eptir 1886—87, neitadi hreppsnefndin í Borgarhafnarhreppi að borga reikning Mýrahrepps, og fann þær ástæður til, að sveitarstyrkur sá, sem talinn var veittur 1885, hafi verið ólöglega veittur og hrekkjabragð eitt af hálfu hreppsnefndarinnar í Mýrahreppi, og sömuleiðis vefengdi hún fleiri eptirfarandi styrkveitingar. Fór þessu þannig fram, þar til er hingað bárust kærur þær frá hreppsnefndinni í Borgarhafnarhreppi, er tilefni gáfu til raunsóknar þeirrar, er að